

RENAȘTEREA

„Unde sunt doi sau
trei adunați întru nu-
mele meu, acolo sunt
și eu în mijlocul lor.“

Mat. 18, 20.

Organul Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Apare sub conducerea unui comitet

Redacția și Administrația :
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

ADUNAREA EPARHIALĂ

Potrivit legăturilor Bisericii Episcopiale noastre și-a ținut Adunarea Eparhială la Dumineca Sămarinencii dela data de 22 Mai c. În conștință cu această dată au fost luate toate măsurile, ca sesiunea din anul acesta să se desfășoare în așa fel ca lucrările ei, care în alți ani necesitau un interval de cel puțin două zile pentru a putea fi dezbătute în toată amănunțimea lor, acum să se dezbate în cadrul celor două ședințe din una și aceeași zi.

Aspecte

Fiind zi de Duminecă lumea foarte în jurul Catedralei cu un interes mai accentuat decât în celelalte zile de peste săptămână. Intre credincioșii obișnuiți însă se încădrău de data aceasta și proaspeții noștri deputați eparhiali, care au ținut să ne cinstească biserica și Adunarea Eparhială cu prezența lor.

Serviciul divin din Catedrală, oficiat de P. S. Sa Episcopul Nicolae, înconjurat de marea sobor compus din P. C. L. Dr. V. Sava, vicar pensionar, S. Truția, vicar, I. Rușdea P. Șendrea, Dr. I. Moldovan consilier, și Ax. Tomuș precum și diaconii Dr. I. Zăgrean și St. Călușăru, au umplut de lumină sfânta Catedrală plină de credincioși până la refuz. A cântat corul sf. Episcopii sub conducerea pricepută a Dlui I. Brte. Predica zilei a fost rostită cu înălțare de P. C. Prot. P. Șendrea, consilier eparhial.

După terminarea sf. Liturghii s'a făcut rugăciunea Invocării Duhului Sfânt.

In sala de ședință

Adunarea s'a deschis în sala festivă a episcopiei. Imediat după sf. Liturghie deputații eparhiali, clerici și mireni, s'au îndreptat spre această sală, unde în cele câteva minute de răgaz până la venirea Arhiepiscopului, au putut să se cunoască reciproc, să schimbe un cuvânt de circumstanță și să se familiarizeze în vederea dezbaterilor care nu peste mult aveau să înceapă. A fost un prilej rar, când s'a putut vedea în această aleasă adunare reprezentanți ai întregii noastre pături românești, dela savanții Universității din Cluj, al Institutului Teologic de grad Universitar și până la meseriași și umilii noștri țărani, veniți să ia cunoștință de munca de doi ani a întregii noastre Eparhii. A fost o atmosferă de zile mari, miresmată de duhul cald al iubirii evanghelice care a cuprins sala dela început

Incepe prima ședință

La orele 12:20 a intrat în sală P. S. Sa Episcopul Nicolae în cântecul marelui mulțimi care l'a întâmpinat cu „Pre Stăpânul...“

Așezat la masa prezidențială, între cei doi venerabili Vicari, Dr. V. Sava și S. Truția, P. S. Sa Episcopul Nicolae par'că avea ceva în ființa Sa din chipul luminos al patriarhilor noștri vechi, care te cuceresc cu

seninătatea ochilor, cu barba lor căruntă, ca și cu întreaga lor fizionomie și ținuta fermecătoare. Atmosfera de plumb care s'a lăsat în sală după încetarea imnului a fost frântă de cuvântul sobru și greu pe care l'a rostit: „Hristos a înviat!“ A fost salutul creștinului legat de Biserică, la care sala întreagă a răspuns deodată cu aceeași îndătinată binețe cunoscută: „Adevărat a înviat.“

Cuvântul Arhipăstorului

„Ziua de lumină a Invierii Domnului — și-a început P. S. Sa cuvântul — ne învăluie și astăzi în dulceața Praznicului de aceea salutul meu nu putea să fie altul decât acela isvorit din strămoșeasca noastră datină străbună.

S'au scurs doi ani de când nu ne-am mai întâlnit, doi ani care pot să fie și puțini și pot să fie și mulți. Puțini, pentru că doi ani în răstimpul unei vieți se pot pierde ușor, dar pot să fie și mulți pentru că intensitatea zilelor în care trăim noi, cei de azi, sunt așa de bogate în înfăptuiri pe toate terețele de muncă încât în alte împrejurări îți trebuie un veac întreg să le înfăptuești.

În acest interval de timp s'au săvârșit din viața deputații Dr. Mihail Șerban, Inspectorul Ioan Ciupe și savantul profesor universitar Dr. E. Teposu. Chipul lor cel duhovnicesc îl păstrăm în mintea și inima noastră.

Deputații prezenți au păstrat un moment de reculegere pentru odihna sufletelor lor.

Adunarea noastră Eparhială, — a continuat P. S. Sa — în felul în care se prezintă acum e nouă din mai multe privințe: a) e nouă prin felul în care este alcătuită, b) prin numărul redus de membrii, c) prin faptul că din rândurile ei fac parte astăzi și reprezentanți ai fostei Biserici gr. cat. din Eparhie și d) prin împrejurarea că are între membrii ei reprezentanți din toate clasele și categoriile sociale. Adunarea Eparhială

de astăzi e icoana fidelă a sf. Apostol Pavel, care a spus credincioșilor săi „Voi sunteți Biserica lui Dumnezeu celui viu“, înțelegând prin Biserică nu numai clerul ci și poporul care o compune, formând astfel o unitate omogenă. În ortodoxie dealtcum această unitate a fost întotdeauna, dându-ne astfel prețioase ajutoare pentru mai buna conducere a Bisericii prin valorile atâtor încercări prin care am trecut. Nemuritorul Mitropolit Andrei Șaguna, cuprinzând în Statutul Organic această legiuire, n'a făcut altceva decât a dat glas și existență concretă unei convingeri care subsista și până atunci în conștiințele părinților noștri. O asemenea Adunare mă bucură, a spus P. S. Sa, pentru că ea îmi dă posibilitate să văd înaintea ochilor poporul nostru întreg.

În cei doi ani ce s'au scurs de când nu ne-am văzut, a continuat P. S. Sa, mari evenimente s'au petrecut în viața internațională, ca și în viața internă a Țării noastre. Eu nu mă voi opri la cele întâmplate dincolo de granițele Patriei mele, căci avem evenimente mari la noi acasă. În cursul ultimilor doi ani Țara și-a pus bazele unei noi stăpâniri, devenind Republică Populară, și-a dat o nouă Constituție, iar în ordine bisericească Inalta Stăpânire prin On. Minister al Cultelor și cu concursul Sf. Sinod a promulgat noul Statut pentru organizarea Bisericii ort. ro-

mâne. Și noi ne bucurăm că și acest Statut, așa cum este, este clădit pe temelia Statutului Șagunian care a intrat așa de adânc în conștiința obștei noastre ardelenne, în cât până în ziua de astăzi bătrânii din Rășinarii Sibiului, când merg la Adunarea bisericească, merg cu acest Statut în șerpar. Subliniez lucrul acesta, pentru că el vădește un atașament față de legiuirea marelui Mitropolit ce-și doarme somnul în cripta dela Rășinari.

În timpul acestor doi ani din urmă a trecut la cele veșnice și fericitul întru pomenire Patriarhul Nicodim. Durerea din inimă însă a fost curmată prin așezarea în scaunul patriarhal a I. P. S. Sale Iustinian Marina, om tânăr și plin de îndreptățite nădejdi. Sub cârmuirea I. P. S. Sale s'a votat noul Statut, iar Episcopia noastră a primit un Institut Teologic de grad Universitar în Cluj. Pentru unele ca acestea suntem și rămânem cu toată recunoștința atât pentru I. P. S. Sa Patriarhul cât și către Inalta Stăpânire a tinerei noastre Republici.

Pe teren bisericesc viața noastră a stârnit un avânt deosebit. Acum doi ani, în 4 Iunie, s'a primit la Cluj vizita I. P. S. Sale Patriarhului Alexei al Moscovei și al întregii Rusii, care a venit la noi în Țară să reîntoarcă vizita fiertatului Patriarh Nicodim și să ne cunoască acasă. Deasemenea a stârnit interes marea serbare comemorativă a autocefaliei Bisericii ruse, care în vara anului 1948 a împlinit vârsta frumoasă de un jumătate de mileniu de independență. Cu acest prilej s'a ținut la Moscova și un mare sinod Panortodox. Pe lângă festivitățile și dezbaterile de acolo, acest sinod a avut și marele merit de a apropia ierarhii ortodocși din întreaga Biserică ecumenică care, cunoscându-se și înțelegându-se, și-au strâns mai bine-

meon Ștefan" și „Doamna Stanca“, am dezvoltat-o în Cluj.

Prin râvna și priceperea conducătorilor și a profesorilor lor, aceste două școli s'au impus atenționii binevoitoare a publicului, reușind astfel să-și facă un vad și o tradiție care le face cinste.

Prin naționalizarea lor, Consiliul Eparhial a încheiat un frumos capitol de muncă pe teren școlar. Se aduc elogioase mulțumiri P. S. Sale Episcopului Nicolae pentru toată osteneala depusă pe altarul acestor școli ca și celorlalte persoane ce au avut un rol determinant în consolidarea lor.

Respectuoase mulțumiri s'au exprimat directorilor lor, P. C. Dr. I. Zăgreanu și Dnei Cornelia Drob.

Se fa act de asemenea de activitatea școlii de cântăreți, condusă de Dl. I. Brie, care deasemenea s'a desființat, ca și de situația în care s'a făcut învățământul primar, secundar și universitar în Eparhie.

Un moment deosebit l-a constituit organizația studențească a F. O. R. S. ului care în 1947, sub conducerea P. C. Preot. I. Bunea, profesor la Sem. Pedagogic Universitar, a dezvoltat o activitate laudabilă.

În decursul anului 1948, activitatea acestor organizații studențești s'a dezvoltat numai în cadrul bisericii.

Remarcăm deasemenea Calendarul Eparhial, care în ultimii doi ani, datorită râvnei pe care au depus-o P. C. Prof. Gh. Noveanu și P. C. Prot. I. Rușdea a ieșit de sub tipar în condiții tehnice pe deplin satisfăcătoare. Conținutul bogat și variat a dus în casa țaranului lumină pentru minte și căldură pentru inimă.

În 1948 „Renașterea“ și-a mai luat alături de sine și pe o sorioară mai mică „Renașterea Poporului“ care prin conținutul ei bogat și variat a intrat adânc în conștiința țaranului. Acest organ a apărut sub purtarea de grijă a P. C. Prof. Gh. Noveanu.

Între Cărțile Muzeului Eparhial, remarcăm Biblioteca P. C. Preot. I. Spânul din Coșna-Câmpu-Lung, însumând un număr de 263 volume. I se exprimă și pe această cale mulțumiri pentru donația făcută.

Raportul

Comisia economică a avut de raportor pe Dl. Al. Maghiaru.

Raportorul prezintă Adunării bilanțul pe 1947 și Bugetul general al Episcopiei pe 1948, în care sunt cuprinse toate bugetele fondurilor și fundațiilor Episcopiei.

Același raportor prezintă Adunării raportul secției economice, din care se constată toată activitatea

desvoltată. Desprindem din acesta munca mîgăloasă și conștiincioasă depusă pentru a chivernisi cu rațiune banii așa de greu adunați, controlul făcut de On. Minister, introducerea gazului metan în Catedrală și în birourile Consiliului Eparhial.

Proiectul de buget pe 1949, fiind întocmit în conformitate cu noile dispoziții ministeriale se aprobă, însumând la venite și cheltuieli suma de Lei 9.855.000.

Se aprobă deasemenea și proiectul de buget al Institutului teologic pe 1949, care prevede suma de Lei 1.684.000.

Potrivit propunerii făcute de Dl. Dr. Al. Dragomir, deputaților prezenți la adunare, li se va plăti diurna cuvenită plus prețul билетelor de dus și întors.

Sfârșitul

Epuizându-se ordinea de zi, Dl. Prof. Dr. V. Stancu, a exprimat P. S. Sale Episcopului Nicolae toată recunoștința pentru tactul și înțelepciunea cu care a condus această istorică Adunare Eparhială, dorindu-și în același timp ca bunul Dumnezeu să-l păstreze încă mulți ani sănătatea spre binele bisericii și al neamului.

În cuvinte alese a răspuns P. S. Sa arătându-și deplina mulțumire pentru spiritul academic în care membrii On. Adunării au ținut să-și spună cuvântul lor. Prin participarea lor în număr așa de frumos, ca și prin ținuta lor demnă, s'au putut aduce hotărârile care s'au adus.

Mulțumește deasemenea tuturor preoților, protopopilor, și mirenilor pentru munca și interesul depus ca Biserica din această parte a Ardealului să-și poată face datoria cu vârf și îndesat.

Emoționat a mai ridicat cuvântul P. C. Prot. S. Truția, vicarul episcopiei, care a mulțumit Dnui Dr. Al. Dragomir pentru frumoasele aprecieri făcute școlilor din Blaj, aprecieri pe care și P. C. Sa și le însușește pe deplin, ca unul ce a făcut pe vremuri școala acolo.

Actul dela 1 Oct. și cel dela 21 Oct. 1948 a izbucnit însă din dorința unanimă de a fi iarăși „una“ cum am fost și cum se cuvine să rămănem. Unitatea în credință și convingere formează pârghița de neînvinș a unei instituții. Și noi am mers și mergem pe această linie verificată.

Cuvântul clar și convingerea cu care și-a încheiat cuvântul P. C. Vicar S. Truția l-au atras din partea Adunării un viu ropot de aplauze, după care apoi ședința a luat sfârșit.

moment, pe muntele măslinilor? Oare nici ei nu credeau cuvintelor „Nu vă voiu lăsa pe voi orfani... alt mîngăitor vă voiu trimite vouă... Duhul adevărului...“ — li le spusese în suspine și sudori de sînge, copleșit de paharul amărăciunilor, pe care omenirea îl umpluse așa de tare prin fărâdelegi și lepădări și îl oferise să-l bea?

— Nu! Aceia nu-L uitaseră, ci doară așteptau clipa solemnă a întăririi prin focul harului, ca apoi să se avânte cu puteri gigantice în ogorul sufletesc al omenirii, înșesat de mărăcinii păcatului.

— Momentul a sosit! Ei sunt, cu trupul, izolați de lumea sbuciumată și cu sufletul desprinși de pământ... Înălțați spre ceruri. Și atunci — în acel ceas de adorație sublimă — se produce minunea: în cutremur și frământări sufletești, coboară Duhul „în chip de limbi de foc“ și încoronându-le capul cu văpaia arzândă, le pătrunde în suflete și-i schimbă total.

— Din firi indoienice, devin puteri hotărâte să înfrunte ori și ce urgie! Din oameni fără învățătură, de jos din popor, timizi, devin lumina celor oprimați sufletește de orbirea necredinței și trupește de tirania puternicilor vremii de atunci. „Voi sunteți lumina lumii...“ le spusese oarecând învățătorul lor, și acest adevăr se împlinește acuma, când pogoară Duhul în ei și-i transformă și întărește. Căci, ieșind ei acuma din ascunzișul unde stătuseră fricoși și indoienici, se avântă în popor și propovăduiesc Cuvântul, ca și Acela care a grăit popoarelor de pe munte, sau în sinagogi, sau de pe puntea corăbiei, despre care

însăși mulțimea spunea că „niciodată nu a grăit om, ca acesta...“ Iată, din gura apostolilor curge apa vie pe care a cerut-o Samarineanca și sub unduirile ei line și la suflul ei răcoritor, se deșteaptă popoarele. Lanțurile sclăviei se rup! Lumina se răsfrânge peste toți! Și căsuța mică din Ierusalim unde se rugau încuiați, se întinde peste tot pământul, transformându-se în Marea Bisericii a lui Hristos, care-i cuprinde pe toți deopotrivă, necunoscând nici rang și nici avere, decât suflet egal și îndreptățit la libertate în cuget și crez și cu drepturi consfințite de a se împărtăși fiecare din lumina înțelepciunii.

— Sunt în Elveția așa numitele „văi ale morții“ prin munți, închise și ferite de orice vânt. Oamenii cari trăiesc în acele locuri sunt bolnavicioși și mor înainte vreme, pentru că le lipsește suflarea aerului, răcoritor și înviorător.

— Valea Nilului, este cea mai fertilă regiune din lume. Însă dacă apele fluviului nu se revărsă măcar odată în an ca să răcorească și să adape pământul, înoindu-l, vai, acca vale este cel mai sinistru deșert. Iar oamenii, sunt doborâți de arșiță, foame și boli. Așa este sufletul omenirii: cel mai bogat ogor! Dar dacă se lipsește de „răurile de apă vie“, rămâne sec, fără voință, putere și curaj și cade bătuit, în întunecimea păcatului.

— Deci să ne rugăm pururea: „Împărate Ceresc, Mîngăitorule, Duhul adevărului... vino și te sălășluește întru noi...!“

Pr. I. MATEIU

TEMEIURILE CREDINȚEI

— Sfânta Scriptură și Sfânta Tradițiune (Predania) —

Izvoarele credinței creștine sunt: sfânta Scriptură și sfânta Tradițiune sau Predania. În cele ce urmează, credem că e bine să dăm câteva lămuriri asupra acestor izvoare ale credinței.

Sfânta Scriptură este cuvântul cel scris al lui Dumnezeu și propovăduit oamenilor pentru mântuirea lor.

După vechimea și valoarea ei mântuitoare, sfânta Scriptură se împarte în două părți și anume: 1. sfânta Scriptură a Testamentului Vechiu, care cuprinde învățătura lui Dumnezeu descoperită omenirii prin patriarhii și proorocii Legii Vechi până la venirea Mântuitorului Iisus Hristos; 2. sfânta Scriptură a Testamentului Nou sau Legii Noi, care cuprinde învățătura lui Dumnezeu cea descoperită omenirii prin însuși Fiul Său, Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Sfânta Scriptură a Testamentului Vechiu despre care Mântuitorul a spus: «Să nu credeți că am venit să stric legea; n'am venit să stric, ci să plinesc». Mat. 5, 17, este numai călăuză cea dreaptă către învățătura desăvârșită a Legii celei Noi, adevărindu-se și plinindu-se prin însăși venirea lui Mesia celui făgăduit pentru mântuirea lumii și alcătuind temelia cea trainică pe care

s'a clădit puternica cetate a învățaturii creștine, Biserica, despre care Mântuitorul a spus: «Porțile iadului nu o vor birui pe dânsa». (Mat. 16, 17)

Pentru noi creștinii, însă, temeiul credinței noastre este sf. Scriptură a Testamentului Nou, adică a învățaturii date pentru mântuirea noastră de însuși Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care învățătura s'a scris de către sf. Apostoli și ucenici ai Domnului în cărți anumite, sub conducerea și conlucrarea Sfântului Duh, spre a servi omenirii ca izvor neseecat de luminare și mărturie neschimbata a învățaturii Domnului, pentru mântuirea noastră în toate veacurile.

Dar Scrierile sfinte, cari alcătuiesc sfânta Scriptură a Testamentului Nou, nu cuprind în ele chiar toate învățăturile și orânduiri date de Mântuitorul nostru Iisus Hristos, ci multe din ele neputând fi scrise, s'au predat de către sf. Apostoli și ucenicii Domnului numai prin grai viu urmașilor lor și prin ei mai departe, până în zilele noastre. Faptul acesta îl mărturisește și însuși sf. Apostol Ioan în Evanghelia sa la cap. 20, vers. 30, zicând: «Și încă multe alte semne a făcut Iisus înaintea ucenicilor

(Continuare în pag. 4)

DUHUL SFÂNT

„Niciodată nu a grăit om așa cum grăiește acest om.“
Ioan 7, 46.

— Era la cincizeci de zile după evenimentul care a sguduit omenirea, atunci când Mântuitorul a ieșit biruitor din mormânt, ca și un soare de după întunecimea norilor. Parte din popor îl uitase împreună cu toate binefacerile răspândite de El pe pământ. Foarte probabil că până când și cei cari au fost martori la învierea lui Lazar, sau a fiicei lui Iair sau tânărului din Naim, nu se mai gândeau la El; ba chiar orbul Bartimeu, ori slăbănogul din Capernaum, cari acuma singuri văzând lumina zilei și dobândind puterea trupului, uitaseră pe acela cu al cărui cuvânt și putere au dobândit acestea; fără să mai vorbim de leproșii vindecați,

cari l-au abandonat îndată după ce s'au curățit și văzut reprimiți în societate; sau cei cari au mâncat o mie de persoane — din cinci pâini și doi pești și s'au săturat tot prin Cuvântul Său dătător de viață.

— Mai era însă cineva care nu-L uitase și așteptau împlinirea făgăduinții cu credință statornică și nădejde nedestruinată. Erau ucenicii Săi, împreună cu sfânta Lui mamă, închși într-o căsuță din Ierusalim, la adăpost de furia celor cu sufletul încă în întunec și izolați de frământarea indoienică a mulțimii, care șovăia între credință și fapte (semne) — adică cerea semne și minuni, pentru că să poată crede. Dar oare și ei — Ucenicii Lui — se îndoiu de făgăduiala dată în cel mai solemn

RENAȘTEREA SATELOR

IN ȘCOALA PROROCILOR

PENTRU PACE

Voia lui Dumnezeu este ca oamenii să trăiască în pace și bună înțelegere. Asta a fost și solia îngerilor din noaptea sfântă în care s'a născut Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Pacea și frăția între oameni a vestit-o și Iisus dealungul scurtei sale viețuiri pe pământ și tot „pentru pacea a toată lumea“ se roagă fierbinte și Biserica Lui „una, sfântă, sobornicească și apostolească“, de aproape două mii de ani.

Propoveduirea neîncetată a păcii e o datorie sfântă a fiecărui creștin. Că numai în vremi de pace viața e tihnită și plăcută, numai în viața neturburată de războiu sau de frica războiului, omul își poate face planuri înțelepte și poate osteni cu chibzuială și cu nemicșorată râvnă pentru înfăptuirea lor.

Numai pacea zidește, spre îmbunătățirea vieții oamenilor. Războiul surpă și pustiește, spre paguba celor ce-l fac și spre nefericirea urmașilor lor.

Și totuși, lumea vorbește de războiu, de-un nou prăpăd pe care unii oameni ar voi să-l stârnească. Lăcomia, setea de putere îi împinge spre fapta nesocotită. Pentru împlinirea gândului lor negru cheltuiesc bani, iscodesc arme ucigătoare și adună oști.

Ca pe vremea prorocului

Ieremia: „Glas de tulburare, glas de groază auzim“ (Ier. 30, 5).

Dar, spre mângăierea noastră, și tabăra luptătorilor pentru pace e mare și puternică. Între apostolii și ostașii păcii sunt toți fiii sfintei noastre Biserici. Ei lucrează și se roagă pentru pace. Ori unde umblă, împrăstie mireasma păcii și a bune înțelegeri, ca niște soli ai legii noastre creștinești. Ei doresc pacea și o vestesc pretutindeni cu însuflețire. Ei sunt însetoși de pacea dreaptă, și sfântă, în care nimeni să nu mai fie rob și prigonit nici într'un chip, ci toți să se poată împărtăși slobozi — și după dreptate — din bunurile materiale și duhovnicești ale vieții.

Asta-i dorul și rugăciunea de fiecare zi a creștinului adevărat. Și pentru unele ca acestea rostește preotul la sfintele slujbe ectenia: „Pentru bunăliniștea văzduhurilor, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremi cu pace...“ — nădăjduind cu tărie că vor veni odată și zilele, în cari — după cuvântul prorocului Ieremia (2, 4) — „săbiile se vor preface în fiare de plug și lăncile în seceri, niciun neam nu va mai ridica sabia împotriva altuia și nu-și vor mai face războaie“.

D. P.

EVANGHELIA

NICEA

Ioan 17, 3—13.

Ultima Duminecă înainte de Rusali, Biserica o a închinat celor 318 sf. Părinți cari au luat parte la cel dintâi Sinod a toată lumea creștină, care s'a ținut la Nicea, în primul pătrar de veac din suta patra după Hristos

Din prilejul acestei sfinte pomeniri, Biserica a orânduit să se citească la sf. slujbă partea întâi din rugăciunea înălțată de Mântuitorul către Dumnezeu pentru Sine, pentru ucenici și pentru toată lumea, înainte de a părăsi foisorul unde a cinat cu ucenicii înainte de patimă.

Locul nu ne permite să reproducem cel puțin părți din această frumoasă rugăciune. Textul e indicat însă mai sus și fiecare om, obișnuit cu ispitirea Scripturii, îl poate afla. Ne oprim numai asupra unui singur verset care explică intrucâtva tema ce ne-am pus-o. Iată cum glăsuiește: „Viața veșnică aceasta este: Să te cunoască pe Tine unul adevărat Dumnezeu și

pe Iisus Hristos pe care Tu l-ai trimis“.

După învățătura Bisericii, Fiul lui Dumnezeu s'a născut din veci din Tatăl; prin El s'a făcut lumea, iar „la plinirea vremii“ pentru mântuirea noastră, prin conlucrarea Duhului sfânt, s'a născut din Fecioara Maria, în peștera sărăcioasă a Vișlaimului.

Învățătura aceasta n'a fost înțeleasă la fel de toți credincioșii. La începutul veacului al patrulea, tocmai când Biserica a reușit să înfrângă ura și cerbicia romană, Arie, un preot din Alexandria, propovăduia că Fiul lui Dumnezeu nu s'a născut din veci din Tatăl, ci a fost creat numai în timp, înaintea tuturor celorlalte creaturi. El a fost creatura cea mai deplină.

Prin această învățatură necredinciosul Arie se îndărătnicea în a nu recunoaște dumnezeirea Fiului lui Dumnezeu; căci cea ce-i creat nu-i veșnic și ceea ce nu-i veșnic

nu poate fi Dumnezeu. Multă vâlvă a făcut aceasta învățătura și pe mulți i-a smintit în ale credinței.

Pentru curmarea neînțelegerii, împăratul Constantin cel Mare a convocat pe reprezentanții Bisericii din toată lumea creștină să se întrunească la un Sinod unde să se lămurească adevărul.

Cum era și firesc, adevărul n'a putut fi decât de partea Bisericii, iar pentru a feri poporul de răuvoitori, învățătura despre dumnezeirea Fiului Dumnezeu o a cuprins într'o formulă sfântă, cunoscută fiecărui dintre noi sub numirea de Credeu sau Simbolul Credinței. Învățătura lui Arie a fost combătută și declarată eretică, iar pe cei ce

s'au alăturat lui, i-a scos din sânul Bisericii adevărate.

Cu toată condamnarea lui Arie, răul n'a pierit așa de repede. Câștigându-și prietenii pe unii din împărații cari au urmat după Constantin cel Mare, învățătura lui a reapărut. După o luptă de câteva zeci de ani erezia a trebuit să cedeze, sufcându-se pentru totdeauna.

An de an, Biserica prăznuiește acest Sinod, ca și pe bărbații sfinți ce au luat parte la desbaterile lui.

În lumina vieții, Nicea pentru fiecare creștin de inimă, se prezintă ca un pivot sfânt și care vorbește peste veacuri, că adevărul, tot adevăr rămâne. El înviază și din mormânt. f.

Fecioara Maria și Nașterea Domnului

„În zilele acelea a ieșit poruncă dela Cezarul August, să se înscrie toată lumea — să se numere toți oamenii. Înscrierea aceasta a fost întâia pe când guverna în Siria Cvirinus. Deci s'au dus toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa. S'a suit atunci și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeia, la o cetate a lui David, care se cheamă Betleem, pentru că el era din casa și din neamul lui David, ca să se înscrie cu Maria logodnica sa. Dar pe când erau ei acolo, Mariei i-a venit vremea să nască și a născut pe Fiul său Întâiul născut“. (Luca 2, 1—7).

Astfel născându-se Domnul nostru Iisus Hristos, toată atenția Sfinților Evangheliști, dela naștere și până la învierea Sa, a fost îndreptată în deosebi asupra persoanei Lui. Era în spiritul vieții poporului evreu, în tradiția istorică a acestuia, ca despre femei, oricare ar fi fost meritele sau valoarea lor, să se vorbească mai puțin. Femeia n'ajunseser încă la o perfectă egalitate cu bărbatul. Tradiția însă ne-o poartă alături de fiul său, prin toate faptele mari și însemnate ale răscumpărării neamului omenesc, de sub jugul apăsător al păcatului. În felul acesta o întâlnim pe Maica Domnului în drum spre Egipt, la templul din Ierusalim cu Fiul său, la taina nunții din Cana și la moartea Domnului, cu prilejul căreia Mântuitorul a încredințat-o Sfântului Ioan, „ucenicul pe care-l iubea Iisus“. Lângă Sfântul Ioan, Apostolul iubirii, a rămas Născătoarea de Dumnezeu, atât în Ierusalim, cât și în Efes, multă vreme, fiind și pentru aceasta ca și pentru toți dumnezeiții Învățăcei, cea mai îndreptățită, mai autentică și mai folositoare mamă ocrotitoare. Toate acele minunate ocaziuni din copilărie și până la moartea iubitelui său Fiu, se desfășurau ca într'un film prin fața ochilor ei sufletești, împrăștiându și Prea Curata cu nesaț sublimitatea învățaturii di-

vine a Domnului, și alimentându-se în acelaș timp mereu din apa cea vie și pururea curgătoare a mântuitoarei sale învățături. „La plinirea vremii“, Prea iubitul Său Fiu a chemat-o la sine, ca să se bucure ea de nesfârșitele bunălăți cerești, pentru viața sa curată și încoronată cu martiriul sabiei, care i-a săgetat inima în dumnezeieștile patimi ale Domnului. Și acest fapt s'a petrecut în zilele celei dintâi jumătăți a veacului I dela nașterea lui Hristos și întemeierea împărăției lui Dumnezeu între muritori. Sfânta Tradiție ne spune că Prea Sfânta Fecioară a fost așezată cu mare cinste în mormântul de piatră din Ghetsimani, de pe muntele Eleonului, lângă Ierusalim, de unde după 3 zile a fost răpită cu trupul la cer, spre marea uimire a Sfântului Apostol Toma, care, nefiind de față la Adormirea sa, însă cercetându-i mormântul, nu i-a mai găsit decât sicriul, în care nu erau decât giulgiurile singure; căci Sfânta, printr'o mare minune dumnezeiască, a fost luată de îngeri și dusă la Fiul său, spre a mijloci neîncetat între pământ și cer, dându-i se cuvenita cinste a întregii lumi văzute și nevăzute cu graiuri ca acestea:

„Bucură-te, Prea Curată, Stăpână, care ești curățirea lumii;

„Bucură-te, scară, care ai înălțat cu darul pe toți de pe pământ;

„Bucură-te, pod, care cu adevărat treci din moarte la viață, pe toți ceice te cântă pe tine într'u toți vecii.“*)

Arhim. VARAHIL JITARU

*) Vezi pezna a IV-a din canonul Acatistului Bunei Vestiri.

Temeiurile credinței

(Continuare din pag. 3)

săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar la cap. 21, vers. 25, zice: «Ci sunt și altele, multe, pe care le-a făcut Iisus, care de s'ar fi scris cu deamănuntul, mi se

pare că nici în lumea aceasta n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris».

Și în a III-a epistolă a sa către ucenicul Gaiu, scrie sf. Apostol Ioan următoarele: «Multe aveam a-ți scrie; dar nu voiesc să ți le scriu cu cerneală și cu condei. Ci nădăduesc să te văz fără zăbavă și să grăim gură către gură». (Ioan III, 13)

Despre învățătura Domnului predată în graiu viu amintesc și ceilalți sf. Apostoli în scrierile lor. Astfel sf. Apostol Pavel scrie în a II-a epistolă către Tesaloniceni cap. 2, vers. 15: «Fraților, stați neclintii și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistolia noastră». Iar pe credincioșii Corinteni îi laudă zicând: Vă laud pe voi, fraților, că de toate ale mele vă aduceți a-

minte și țineți predaniile precum vi le-am dat vouă». (I Cor. 11, 2)

Iată, deci în afară de învățătura cea scrisă a Noului Testament, mai este și învățătura cea ne-scrisă, alcătuită din predania prin graiu viu a sfinților Apostoli și păstrată întocmai în sfânta Biserică, prin ucenicii și urmașii sfinților Apostoli, până în zilele noastre. Și această predanie se numește SFÂNTA TRADIȚIUNE.

Pe temeiul Sfintei Tradițiuni, Biserica noastră săvârșește prin aleșii ei legitimi cari sunt episcopii și preoții, slujbele dumnezeiești și tainele curățitoare de toată întinarea sufletească și trupească, precum a moștenit aceasta dela sfinții Apostoli și ucenici ai Domnului.

Pr. GH. S.

CERUL PE PĂMÂNT

Scriitorul bisericesc S. Bulgakoff povestește într-una din scrierile sale legenda pioasă ce spune că prințul Ștefan Vladimir, cel deopotrivă cu Apostolii, răspânditorul creștinismului în Rusia, înainte ca țara sa să fi primit botezul, trimise ambasadori în diferite țări, ca să cunoască credința ce o profesau oamenii de acolo. Delegații aceștia, luând contact cu diferite religii avură astfel prilejul să asiste la serviciul divin, în biserica Sf. Sofia din Constantinopol. Exprimându-și mirarea despre acest serviciu divin, ei declară că nu știau dacă se găseau în cer sau pe pământ. Această vedere fu suficientă pentru fixarea alegerii lor și pentru determinarea destinelor spirituale ale Rusiei. Vestirea aceasta uneste naivitatea copilărească cu o înaltă înțelegere. Delegații au văzut ceea ce e propriu Bisericii, ceea ce formează esența: *Cerul pe pământ*.

Prin aceste cuvinte se caracterizează esența ortodoxiei, care își găsește mai întâiu expresiunea în cult, care într-o oarecare măsură, este viața în Dumnezeu; din el sunt extrase, în el se concentrează și se păstrează totdeauna studiul, autoritatea și organizațiunea Bisericii.

Mai mult, sf. Liturghie ortodoxă cuprinde în simbolul său, nu numai săvârșirea tainei trupului și sângelui lui Hristos, ci ea este ca o nouă venire a lui Hristos pe pământ, o întâlnire cu Hristos, prezența Sa pe pământ printre noi, taina Intrupării.

În Biserică se săvârșește neîncetat Intruparea în episoadele sale principale — dela Naștere și până la Înălțare și Cincizecime. Pentru aceasta slujbele noastre dumnezeiești, în solemnitatea lor, în bogăția lor, nu sunt simple „amintiri“ ci chiar acțiuni misterioase, hristofanii. Hristos se naște în mod real la Crăciun, suferă în săptămâna patimilor și înviază în ziua de Paști.

Slujba ortodoxă e foarte complexă și se compune din părți fixe și schimbătoare.

Regulele slujbei ortodoxe sunt determinate de Tipic. Slujba cuprinde istoria Bisericii; ea se compune din

citiri biblice din Vechiul Testament (Psalmi, cărțile istorice, profetice, de înțelepciune) și tot Noul Testament (afară de Apocalipsă) după o ordine stabilită. Sunt apoi inimele și predica.

O trăsătură a slujbei ortodoxe e că se adresează întregii lumi. Se adresează nu numai sufletului omenesc, ci la toată făptura, pe care o sfințește. Această sfințire a elementelor naturii și a diferitelor lucruri, exprimă ideea că acțiunea sfințitoare a Sf. Duh se întinde prin Biserică asupra întregii naturi.

Măreția și frumusețea tainei slujbei ortodoxe influențează asupra inteligenței, sentimentului și imaginației celor ce sunt de față.

Sufletul ortodoxiei se află în slujbele ei.

Cunoscând toate acestea, trebuie să fim pătrunși de marea însemnătate a liturghiei în viața deobște a credincioșilor și să o săvârșim cu toată cuviința și după rânduiială.

Preotul trebuie să dea înainte de toate dovadă de sinceritate în toate mișcărilor și în rostirea rugăciunilor, pentruca astfel să impresioneze asupra conștiințelor credincioșilor, lăsând urme adânci în ființa lor sufletească. Să nu neglijeze preotul ajutorul prețios al muzicii, căci după spusele Mitropolitului Irineu Mihălcescu, „săvârșește o greșală de neiertat preotul vremurilor noastre, neglijând ajutorul prețios al artei în serviciul divin, deoarece, cele două aripi care-i fac omului cu putință înălțarea din sfera realului într'a idealului, pătrunderea din domeniul imanenței într'al transcendenței, sunt arta și religiunea“. (După Pr. Dr. M. C. Ionescu: Altarul și Amvonul).

Iată pentru ce găsim așa de potrivite sfaturile pe care P. S. nostru Episcop Nicolae le dă tuturor slujitorilor sfintelor Altare, sfaturi pe care îmi îngădui să le redau în acest loc și cari nu trebuie să rămână înmormântate în arhiva parohială sau atârinate de perete, ci trebuie să pătrundă adânc în sufletele noastre și să ne fie un „memento“ ori de câte ori săvârșim sf. Liturghie.

NOAPTEA 'NVIERI

E seară târzie pe zare se sbat
Clipiri, obosite din pleoapele serii
In suflet pustiuri de munți s'au lăsat
O toacă mă cheamă la noaptea 'nvierii

Pe poarta bisericii ies umbre ce cresc
Se 'nșiră cortegii sub jocul luminii
Și 'n murmur de rugă, pe cale pornesc
Cu chipuri bronzate, de torțe creștinii.

Solia preotul în taină rostind
Stârnește prin clopote glas de furtună
Ecouri de tulnici se șterg bubuind
Și 'n inimi biruința vieții răsună

IONEL BULBOACĂ

1. Sfânta Masă să fie curată, iar lucrurile de pe ea să fie așezate în bună rânduiială.

2. Să ai ținută cuvioasă și veșnic trează.

3. Nu te rezima cu coatele de Sfânta Masă.

4. Fii cu gândul la rugăciune, nu la altceva.

5. În decursul slujbei nu te lăsa tulburat de nimeni.

6. Cădește lin și cu smerenia cuvenită.

7. Lasă-ți glasul cu răsunsetul său firesc și nu-l sili, nici nu face cu el arcuri și cotituri prea îndrăznețe.

8. Potrivește-ți tonul ecteniilor cu tonul de temelie al corului sau al stranei.

9. Slujba să nu-ți fie nici grăbită nici zăbavnică.

10. După slujbă așează-ți odăjdiile la locul lor.

Pr. OLIMPIU T. BUCIN

Șezătoarea literară dela Sânmihai-Cluj

Filiala Cluj a Uniunii Scriitorilor din Republica Populară Română a programat o serie de șezători în mijlocul muncitorilor din întreprinderi și în mijlocul țărânimii muncitoare dela sate.

La fixarea programului s'a ținut seamă de satele depărtate de oraș, unde este mai mare nevoie de lumină.

Astfel, după șezătoarea literară ținută nu de mult în comuna Negrini jud. Cluj, din apropierea munților Apuseni, Duminecă 8 Mai a avut loc în Sala Căminului Cultural din comuna Sânmihaiul de Câmpie din județul Cluj, o reușită șezătoare la care a luat parte un foarte mare număr de săteni.

Grupul scriitorilor care s'au deplasat la Sânmihai a fost compus din Nagy Stefan președintele Filialei Cluj a Uniunii Scriitorilor, Ioanichie Olteanu, Victor Felea și Dumitru Mircea.

Șezătoarea a fost deschisă de poetul Ioanichie Olteanu care într'un scurt cuvânt de deschidere a arătat rostul șezătorii și importanța ridicării culturale a țărânimii.

Au citit apoi poezii Victor Felea și Ioanichie Olteanu, iar tânărul scrii-

tor Dumitru Mircea schița „Inima“.

După discuțiile la care a luat cuvântul mai mulți plugari, scriitorul Nagy Stefan a dezvoltat pe larg problema ridicării culturale a țărânimii în actuala fază de transformare socialistă a agriculturii, a arătat că țărânimia trebuie să lupte împotriva analfabetismului, șovinismului, împotriva superstițiilor și pentru pace.

După șezătoare scriitorul Nagy Stefan, în calitate de deputat al județului Cluj, a stat de vorbă cu sătenii.

IONEL BULBOACĂ

Treburile din luna Iunie

Gospodăria. Buna gospodină scoate lucrurile din casă de le mai aerisește. Mai ales scorțurile și blănurile se presară cu naftalină împotriva moliiilor. Sunt bune însă și pelinul ori pelinița puse printre scorțuri. Incepe grija de iarnă. Se usucă vișine și cireșe, păstăi de fasole tânără. Se adună frunze verzi de fag, de stejar pentru hrana oilor pe iarnă.

În această lună se încheie socotelile gospodăriei pentru primele șase luni ale anului. Se pregătesc șurile și silozurile pentru depozitarea nutrețurilor. Se curăță magaziiile unde se depun grăunțele recoltate. Se repară drumurile de câmp și podețele. În regiunile înalte se mai seamănă în târziu, nutrețuri, legume, etc. La finele lunii începe recolta secarei. Se face o nouă prașilă a cartofilor, porumbului, verzei, floarea soarelui, cicorii, sfeclei. Recolta trifoiului roșu și luternei să se facă la timp și să se strângă când timpul este senin. Nutrețul plouat și umed nu se pune în șură sau căpiță, căci se strică totul și aduce boli animalelor. În caz de ploi prea multe se pune sare pisată pe fânul prea umed. Rapița se recoltează și se treeră. Atenție la păstrarea prin vânturare și lopătare bună. Se ară terenul, care se poate semăna cu porumb de nutreț, meu.

În grădina de zarzavat se seamănă mazăre de toamnă. Straturile culese se ară și se seamănă din nou cu spanac, ridichi, legume de iarnă. Se culeg căpșunele dimineața și se taie lăstarii. Se continuă cu udatul straturilor cari au lipsă de apă, mai mult spre seară, ca și plivitul. Se ridică pătlăgelele roșii, ca să nu cadă la pământ de preutatea rodului. Se răsădește varza de toamnă, iar la

castraveți li se rup vârfurile ramurilor laterale, ca să deie mai mult rod.

In livadă începe culesul vișinilor, cireșelor și smeurei. Câte rămân după vânzare, se usucă, iar din smeură se face sirop.

In vie se să a doua pulverizare cu pucioasă, în caz că vremea umedă o cere. Se face o nouă prășilă.

Mare grije pentru gândacii de mătașe. Curățenie deplină și grije în caz de scăderea temperaturii și furtună. Aerisire bună. Frunză curată și suficientă, consumul mare.

Dușmanii plugarului

Vietățile cari fac păgubă în semănături, se numesc dușmanii plugarului, între aceste vietăți se numără și cărăbușul. Cărăbușul, după ce s'a nutrit cu frunză, toamna intră în pământ, unde femeiușca depune

12—30 buc. de ouă și le acoperă cu pământ. După 2—3 săptămâni ies viermuleții numiți ciormagi, cari trăiesc în pământ cam 2—3 ani nutriindu-se cu rădăcini de plante, făcând mari stricăciuni. În anul al treilea înceată de a mai roade, intră mai afund în pământ făcându-se o nimfă. Din nimfă în Noembrie devine un gândac (cărăbuș) desvoltat deplin, care rămâne în pământ până primăvara în luna Mai, când iese și începe a sbura pe arbori, mănucând toate frunzele. Prin aceasta arboreii se usucă; deci este o insectă foarte stricăcioasă. Se pot nimici, dacă dimineața scuturăm arboreii și îi aștrângem și-i opărim.

Coropișnița, care trăiește tot în pământ, asemenea se nutrește cu rădăcini de plante făcând mari pagube plugarului și în grădina de legume.

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

In toate orașele din țară s'au ales asesori populari, pe lângă toate instanțele de judecată, cari să ajute pe judecători în buna împărțire a dreptății.

Pretutindena au fost aleși cu multă însuflețire oameni cari s'au făcut vrednici de cinste prin munca și hărnicia lor.

Ei sunt chemați să apere avutul, liniștea și viața fiecărui om al muncii dela orașe și sate.

Ministerul Artelor și Informațiilor s'a transformat în Ministerul Artelor. În sarcina noului Minister cade organizarea, îndrumarea și supravegherea acțiunilor de difuzare a culturii și artel în masele largi ale poporului, precum și încurajarea creației artistico-culturale.

EXTENRE

In Ungaria au avut loc alegeri generale pentru desemnarea aleșilor poporului în Adunarea Națională.

In alegeri a ieșit biruitor Frontul popular, învingând reacțiunea ungară.

In Bulgaria ca și la noi s'au făcut alegeri pentru Sfatul popule și Asesori populari.

Poporul a luat parte cu însuflețire la alegeri.

A șasea sesiune a Consiliului Miniștrilor de Afaceri Externe s'a deschis la Paris, în ziua de 23 Mai. În aceasta sesiune se vor discuta:

1. Unitatea Germaniei și cuprinzând principiile politice și controlul aliat; 2. Berlinul și problema monetară; 3. pregătirea tratatului de pace cu Germania; 4. tratatul cu Austria.

BISERICESTI

† **Mitropolitul Damaschin** În zilele acestea a trecut la cele veșnice în Atena Mitropolitul Damaschin fostul primat al Greciei.

I. P. S. Sa a fost o aleasă figură bisericească, cu un trecut de luptă pe tererul Bisericii și al Patriei sale.

Tocmai pentru meritele sale cunoscute a fost încredințat mai anii trecuți cu conducerea Guvernului grecesc, în convingerea că va reuși să uniască într'o singură vrere dorința de mai bine a tuturor forțelor luptătoare din Grecia.

Reținut de afacerile sale bisericești a fost nevoit să demisioneze.

Trece la cele veșnice în regretul tuturor acelora care l'au cunoscut. Bunul Dumnezeu să-i facă parte cu aleși lui.

† **Protoiereul Isidor Pașcanu**. Miercuri, 18 Mai a. c., a încetat din viață la Cluj, după o grea și sf chinuțoare boală, prot. Isidor Pașcanu, în etate de 72 ani.

Preot și profesor pilduitor întru toate, regretatul a desvoltat o activitate frumoasă, atât în pastorație, cât și ca duhovnic al tinerimii universitare dela fosta Facultate teologică bucovineană. A fost un duhovnic blând, bun, înțelegător și iubitor de toată lumea.

Dumnezeu să odihnească în pace sufletul lui de adevărat preot.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 3391/1949.

Comunicat

Onoratul Minister al Cultelor, Serv. Administrativ cu adresa Nr. 11651/367/1949 ne transpune în copie adresa Nr. 40.912/1949 a Ministerului Construcțiilor, prin care arată deciziunea Nr. 316/1949 a Consiliului de Miniștri publicată în Monitorul Oficial Nr. 17 din 7 Aprilie 1949, care la art. 15 prevede următoarele:

Art. 15. Instituțiile și întreprinde-

rile Statului sunt obligate a trimite Ministerului Construcțiilor, Direcția Studii și planificare, în termen de 5 zile dela începerea fiecărei lucrări de construcții de orice natură și instalații aferente depășind valoarea de Lei 500.000 o specificație care va cuprinde:

1. Numele instituției sau întreprinderii Statului, pentru care se execută lucrarea.
2. Descrierea sumară a lucrării.
3. Localitatea unde se execută.
4. Modul de angajare, întreprinde-

derea, regie proprie etc.

6. Întreprinderea executantă.
6. Valoarea lucrării prevăzută în contract.

7. Data de începere a lucrării și durata de lucru programată.

Cucerșicii preoți la caz de executare de lucrări se vor conforma celor de mai sus.

Cluj, la 17 Mai 1949.

NICOLAE Const. Hașcău
Episcop secretar

Nr. 2541/1946.

Circulară

Atragem atenția Cucerniceii noastre preoșimi că prima rată a taxelor către Consiliul Eparhial expiră 30 Iunie 1949.

Reamintim că aceste taxe sunt următoarele:

1. Sidoxia, 20 lei de familie.
2. Pensia eparhială pentru parohiile de cl. I. 300 lei, cl. II. 200 lei, cl. III. 100 lei.
3. Discul Presei și propagandei din Dumineca Ortodoxiei.

Nici una din parohiile noastre să nu rămână restantă cu achitarea acestor taxe; de aceea am și aprobat achitarea lor în două rate.

Cluj, 12 Mai 1949.

NICOLAE Prot. I. Rușdea
Episcop secretar

Nr 3440/1949.

Comunicat

Conform dispozițiilor primite dela Onor. Minister al Cultelor, îndrumăm pe Cucernica noastră preoșime ca să sfătuiască pe credincioși ca să nu mai corespundeze direct cu Ministerul, ci prin Episcopie cu cerere timbrată legal trimisă aici cu raport din partea Oficiului Protopesc de care depinde credinciosul în cauză.

Actele ce nu vor ajunge pe aceasta cale, nu vor avea răspunsul așteptat.

Datoria de a corespunde pe cale ierarhică privește, la fel și pe preoți.
Cluj, la 18 Mai 1949,

Consiliul Eparhial.

Comunicat

Potrivit adresei Onor. Ministerului Cultelor, Direcțiunea Cadrelor. Serv. Cultului Ortodox Nr. 11.121/1949 din 17 Mai 1949, înregistrată la Consiliul Eparhial sub Nr. 3469/1949.

„Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului, Secția Administrativă Cluj.

Ca urmare la adresa Ministerului Muncii și Prevederilor Sociale Nr. 519/1949, Vă facem cunoscut spre strictă conformare, felul cum se vor acorda concediile de odihnă.

Salariații cari au cel puțin un an vechime neîntreruptă în întreprindere au dreptul la un concediu de odihnă a cărui durată se stabilește în raport cu vechimea în câmpul muncii sau cu vârsta, după cum este mai avantajos pentru salariați și anume:

a. După vechimea în câmpul muncii.

Dela un an până la 5 ani un concediu de 14 zile, dela 5 ani până la 10 ani un concediu de 21 zile, peste 10 ani concediul va sporii cu o zi pentru fiecare an în plus, neputând depăși în niciun caz 30 zile.

b. După vârstă.

Până la 30 ani impliniți au concediu de 14 zile, dela 30 ani până

la 45 ani concediu de 21 zile, iar peste 45 ani un concediu de 30 zile.

p. Ministru ss Dobocan
p. Director, ss Frangu.

Pentru conformitate
Pr. Const. Hașcău
Secretar Eparhial

Comunicat

Potrivit adresei Ministerului Cultelor, Dir. Cadre - Serv. Cultului Ortodox. Nr. 11370/1949 - 9 Mai 1949, facem cunoscut tuturor P. C. Protopopi și Cucernicilor Preoți din Eparhia noastră următoarele:

„Concediile personalului administrativ și clerical se vor acorda pe viitor, ținându-se seama de dispozițiile legii Nr. 10, pentru organizarea Asigurarilor sociale de Stat, publicată în Monitorul Oficial Nr. 1 din 1 Ianuarie 1949, precum și de cele ale Regulamentului acestor legi, publicat în Buletinul Oficial Nr. 11 din 21 Martie 1949.

La acordarea acestor concedii, se vor avea în vedere următoarele:

1. Concediile pentru interes personal se vor acorda cu reținerea salariului pe timpul concediului.

2. Concediile de boală se vor acorda conform dispozițiilor legii și Regulamentului de mai sus (art. 22 și 15) cu avizul medicului și numai în baza aprobării Comisiei Asigurarilor Sociale respective.

Pentru timpul cât durează concediu de boală, salariatul are drept la ajutorul de boală prevăzut la art. 17, neavând drept la salariu pe acel timp.

Ținând seamă de cele de mai sus, Vă rugăm să dispuneți ca cererile pentru concediile de boală să ni se înainteze numai cu avizul Comisiei Asigurarilor Sociale respective, pe baza cărora Ministerul va calcula reținerile din salariul de boală cuvenit.

p. Ministru: Dobocan.

p. Director: îndescifrabil.

Pentru conformitate
Pr. Const. Hașcău
Secretar Eparhial

Nr. 3476/1948.

Concurs

Se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în „Re-nașterea“ pentru complectarea postului de paroh al parohiei Luna din tractul Câmpia Turzii.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta în termenul arătat cererile Venerabilului Consiliu Eparhial, împreună cu actele legale.

Cluj, la 18 Maiu 1949.

NICOLAE Cost. Hașcău
Episcop Secretar

Nr. 2809/1949.

CONCURS

Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea parohiilor Mintiu-Gherlei și Batin din tractul Gherlei.

Cei interesați își vor înainta în termen cererile Ven. Consiliu Eparhial.

Vor avea preferință cei care doresc să plece din parohii cu doi preoți.

Cluj, din ședința dela 5 Mai 1949.

NICOLAE Prot. I. Rușdea
Episcop Secretar

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj